

UTOLSÓ VACSORA A TÓNÁL

*Még mind itthon vagytok nálam
e nagy palotában,
hol csillagok csevegnek a tóban,
osztozom veletek a jóban.
Csillagokkal terített asztal az ég,
lent széllel indul útnak az árnyék,
a fűzfákra csend borul,
árnyékuk megmozdul,
s száradnak a holdfényben széljárta levelek,
a mennybe törekvő utak is felderengenek,
de mi nem térünk rájuk.
A nyári hőségek kifakítottak
jócskán. Halványulnak a tüzek,
békések, békétlenek.
Sajog egy sóhaj,
hidegleléssé borzolja bőröm.
Ne menjetek még!
Maradt tálán még
számotokra egy-két falat.*

Barnán matat egy rák a víz alatt.